

BEBEK GYÖRGY KAPITÁNYI KINEVEZÉSE

Pelsőczi Bebek György a XVI. században a felsőmagyarországi hatalmas főurak egyike volt s vitéz katona. A mohácsi veszedelem után Zápolyához csatlakozott s ezért az ellenkirály jószágaitól megfosztotta. Később, mint annyi sok más, ő is átértékelte Ferdinándhoz, a ki sietett őt megnyerni magának s hittel kötelezni hűségére. Jószágait visszaadta s hogy folytonosan foglalkoztassa, kinevezte egyik kapitányának, engedélyt adván neki, hogy 600 magyar katonát fogadhasson, tarthasson fegyverben s velök a török és ellenpárt törekvéseit ellensúlyozza.

A kinevezésről szóló okmány a következő:

Mi Ferdinánd stb. megismerjük jelen levelünk rendiben és jelentjük, hogy hívünket, nagyságos Pelsőczi Bebek Györgyöt, Gömör vármegye főispánját tartományunk javára úgy a törökök, mint a lázadók és hűtlenek s más egyéb ellenségeinktől való védelem szempontjából kapitányunkká választottuk és fogadtuk s neki, hogy ezen kapitányi tisztet annál pontosabban betölthesse, bizonyos számú hadi népet, a mely nekünk fog szolgálni, u. m. 400 könnyű fegyverzetű lovast és 200 magyar gyalogost bocsátottunk rendelkezésére; a mely lovasoknak egyenkint minden hónapra 3 – 3 magyar frtot, a gyalogosoknak pedig egyenkint 2 – 2 szintén magyar frtot rendeltünk fizetésül. A mely fizetésnek kezdetét a legközelebb múlt aug. 10-kétől, a mikor ugyanis nekünk hűséget fogadott, határoztuk s arra a Gömör-, Torna- és Borsod vármegyékből befolyó adókat jelöltük ki, akként s azon föltétel alatt, hogy az az adó a mi kir. adószedőink által, mindig az összeíró ember jelenlétében szedessék be s híveink, tekintetes Thorda Zsigmond és Pesthy Ferencz felsőmagyarországi mostani és ezutáni jövedelmeink igazgatóinak tudtával fizetessék ki nevezett Bebek Györgynek az említett hadi nép zsoldjába. Gondja legyen pedig Bebek Györgynek, hogy az említett lovasságot és gyalogságot mindenkor és folytonosan teljes létszámban és jó fegyverzettel felszerelve tartsa és valahányszor tisztjeink és kapitányaink parancsunkra őket meg akarják vizsgálni, mindannyiszor állítsa ki őket a szemlére s ne mulasson el semmi alkalmat, a mit az ellenségeinktől való védelemre s tartományunk visszaszerzésére jónak ítél; országunk azon felső részeiben levő kapitányainkkal pedig kölcsönös egyetértésben éljen s őket minden időben és szükségben csapatával vagy más segélylyel támogassa s velük érdekünkben hasznosan és szorgalmasan törekedjék: Kelt Bécsben 1557 okt. 25-én.

-y -s

(Az Országos Levéltárban őrzött dokumentumot a Hadtörténelmi Közlemények. 8. évf. 1895. évi júniusi száma adta közre: 399-400. p.)

(Az eredeti írásmódot és helyesírást megtartottuk. A szerk.)